

“Encara no s’ha aclarit qui la va matar”

Anna Savítskaia ha representat la família d’Anna Politkóvskaia en el procés que va acabar aquesta setmana, sense condemna. Diu que el veredicta demostra la incompetència dels investigadors russos.

EL TEMPS

En efecte. És una cosa que es va fer palesa durant el judici. L’acusació no va presentar prou proves. La defensa, en canvi, va resultar convincent.

—Al judici, representàveu Vera i Ília, fills d’Anna Politkovskaya. Us ha decebut la decisió del jurat?

—En respecto el veredicta. Quan es declara que algú no és culpable jo ho interpreto així: no és culpable. Ara bé, opino que els sospitosos saben moltes coses sobre els fets.

—Les investigacions fetes per les autoritats —com també les de *Novaia Gazeta*, el diari per al qual treballava Anna Politkóvskaia— han tret a la llum indicis que els qui han estat absolts podien tenir alguna implicació en el cas.

—Però no hi ha proves clares i inequívokes de la seva culpabilitat. Ni els investigadors oficials ni

l’acusació no han estat capaços de presentar-les.

—Anna Politkóvskaia va ser assassinada fa més de dos anys i encara no s’ha aclarit qui la va matar i qui hi ha darrere del crim. El sistema judicial rus és realment incapaç de descobrir el culpable en un cas tan seriós?

—No es tracta tan sols del sistema judicial. És més aviat tot el marc legal, que engloba els serveis de seguretat, els investigadors i la policia. Això ha estat una exhibició de la incompetència dels investigadors russos. L’acusació treballa en la premissa que n’hi ha prou de presentar la prova que sigui i el jutge dictarà un veredicta de culpabilitat. Aquest procés demostra que tot el sistema d’acusadors i d’investigadors no hi té res a fer quan s’enfronta a un tribunal independent i a una defensa professional.

—Us referiu al fet que va ser un jurat i no uns jutges, que va dictar el veredicta?

—Si hagués abordat aquestes qüestions un tribunal rus normal, les possibili-

“Si el veredicta no l’hagués dictat un jurat, les possibilitats de condemna haurien estat del 90%”

litats de condemna de l’acusat haurien estat d’un 90%. Els fiscals russos estan acostumats a tenir els tribunals a favor. Com que actuen despreocupadament, no presenten d’una manera convincent les proves que hi ha a l’abast. Ja no saben fer la seva feina com cal.

—És un problema general a Rússia?

—El sistema porta les coses al punt que fins els qui volen fer la feina com cal descobreixen que el sistema els ho impedeix. Quan s’acosten a persones prominents, amb influència, les investigacions s’aturen indefectiblement. Tant pot ser per por com perquè hom els diu que val més que no hi aprofundeixin.

—En aquest sentit, es podria veure aquest veredicta des d’una perspectiva positiva?

—Ens ha demostrat que es duen a terme investigacions infructuoses. Això, ara, ens permet de portar el cas al Tribunal Europeu de Drets Humans d’Estrasburg. Quan el tribunal arribi a la conclusió que, a Rússia, les investigacions no es duen a terme com cal, les autoritats no tindran cap més remei que, una vegada més, buscar els assassins.

—Compteu que encara es poden trobar els responsables de la mort d’Anna Politkóvskaia?

—Estic convençuda que és possible. I els meus clients, Ília i Vera, fills de Politkóvskaia, fan tant com poden per abonar la investigació, ajudar-la a anar endavant de manera efectiva i contribuir a assegurar finalment un resultat. Si aquest judici hagués acabat amb un veredicta de culpabilitat, tot el cas hauria quedat marcat. S’hauria arxivat.

—Fa unes quantes setmanes van matar d’un tret a Moscou l’advocat Stanislav Markelov, un col·lega vostre. L’assassí va disparar contra Markelov i un seu company en un carrer molt concorregut; es veu clar que se sentia molt segur de si mateix i no tenia gens de por que l’agafessin. Vós teniu por?

—Jo sóc fatalista. Em passarà allò que tingui predestinat. Per això no tinc por.

Benjamin Bidder

Traducció de Carme Geronès